

Interview with Sydney Karpowich

When did the first idea of visiting Slovakia come?

I have wanted to be a Fulbright since I was 14-15. I was studying Chinese at the time, and I had completed international diplomacy program in New York and in Washington DC. I was surrounded by a bunch of amazing people from all over the world. That's sort of what sparked my interest in international affairs and in international relations. I heard about the Fulbright Program where you could live abroad for year and work with a variety of different people and teach English. It was sort of dream of mine. But I wasn't sure how it would work out because I do have business background. So my senior year of college, when my school nominated me, it was an absolute dream.

What about your parents. Weren't they afraid that you go to another country?

When I told my parents I want to move to Singapore the answer was absolutely not. And when I said I was coming to Slovakia they said absolutely not. Especially because of the war in Ukraine. It usually takes some convincing for them to warm up to the idea of me moving abroad. I think that they do worry but I also think that they are sort of used to it from me by now. They would be more surprised probably if I was like I am going to move to Philly right after graduation.

Why did you choose Slovakia?

I really wanted to work with high school students. I thought it would be more productive because the elementary students don't have the same level of speaking skills as high school students. I thought that would be useful to carry a conversation and give them some business perspective. Also, I have family roots here. It reminds me of my home because there are lots of similar traditions.

How does your typical day in Slovakia go?

I wake up in the morning and get ready. I have coffee in my room or downtown on the way to school and have my little moment. Then I go to school and have classes with you guys. I talk to the teachers and after school it depends, sometimes I get a snack and sometimes I like to visit different places.

What are your plans for Slovakia in the future?

I would like to do some more hiking in High Tatras.

What surprised you about Slovakia?

I was surprised by how advanced the society is. I wasn't exactly sure what to expect but I think that you have lots of brands, shopping malls and good food. So, I was surprised by how developed your city is and I was surprised by how green it is when you drive outside of the city. The mountains are amazing. Also, people are very nice, so that was a pleasant surprise. It is easy living here. However, I was unpleasantly surprised by how aggressive drivers are here. 😊

If you had to choose one book to read for the rest of your life, what would it be?

That's a tough question. I mentioned to you guys that I really love reading books. I really love reading different true stories, I think they give you a good idea of different places or different cultures. My favourite book in that genre is *I am Malala*, which is about a girl who lived in a country where you weren't

able to get an education as a girl. She won many international awards. And I am super excited because I am going to attend a virtual conference with her in October and I can't wait to hear her speak. But I couldn't read just one book forever.

Do you have a motto that you follow in your life?

I try to be very positive all the time. I think the negativity is the downfall for most things, so I think when you approach things with a positive outlook it usually turns out well. So just be positive and happy.

What is the biggest difference you see between American and British English?

They are so much more formal than we are. Americans are very informal. Sometimes their accent takes me a couple seconds to understand them and they have tricky phrases.

Do you have any recommendations for young people who don't know how to direct their lives?

I would say that it is most important to obviously follow your dreams. I think when you have big dreams it is tough because it seems hard to reach them. So, what I like to do is break them down into smaller parts. Then when you have practical goals that you outlined for yourself it is more achievable.

What was your typical day at school in America like? And what do you see as the biggest difference between high school in America and in Slovakia?

I think your high school is a lot more relaxed in terms of school. In America, schedules are very strict. You have to be in school at 8 am in the morning and you can't leave until the last bell rings. We don't have 15 or 20 minute breaks. We just have 2 minutes to run across the building to get into the class right on time. Usually being late means getting detention. American schools are more connected with sports. American kids are in sports teams. After school you go to the football game, soccer match or basketball game. Sports are a central part of American schools. It's cliché but it's true. Also at high school we didn't have as much of an emphasis on learning a second language.

Which countries would you like to visit?

I have been hearing a lot about Croatia since I have been here or I really want to go to Japan. But I studied Chinese not Japanese.

Do you have any specific type of business you want to do?

My degree is in Accounting and International Business so when I move back home, I am going to be working in a big public accounting firm doing financial auditing. But long term I don't know. Hopefully something international, where I could move to different countries and work abroad often.

What do you miss the most about America?

My dogs 🐶. Target 🎯. I honestly am not homesick like I thought I would be. Mostly I miss my family, my friends and 🎯.

Thank you for the interview

Liana Michalíková (4.A), Ema Šíntalová (4.A), Kristína Marcinková (4.A)

Interview so Sydney Karpowich

Kedy prišla prvá myšlienka navštíviť Slovensko?

Chcela som byť súčasťou Fulbrightu od svojich 14, 15 rokov. Študovala som čínštinu a dokončovala som medzinárodný diplomatický program v New Yorku. Na ambasáde vo Washingtone DC som bola obklopená skupinou skvelých ľudí z celého sveta. To je niečo, čo ma zaujalo na medzinárodných veľtrhoch a vzťahoch. Počula som o Fulbrightovom programe, kde môžeš žiť v zahraničí počas jedného roka a pracovať s ľuďmi v spojení s výučbou anglického jazyka. Bola to časť môjho sna. Nebola som si istá ako to vyjde, pretože som sa už venovala biznisu. V mojom poslednom ročníku ma škola nominovala na tento program.

Ako reagovali tvoji rodičia na to, že chceš ísť do zahraničia? Nebáli sa?

Keď som im povedala, že by som sa chcela presťahovať do Singapuru, ich odpoveď bola v žiadnom prípade. Keď som oznámila, že idem na Slovensko, ich odpoveď bola opäť nie. Najmä kvôli vojne na Ukrajine. Myslím, že sa boja, ale mám pocit, že už sú na to odo mňa zvyknutí. Pravdepodobne boli by viac prekvapení, ak by som sa po absolvovaní školy presťahovala do Filadelfie.

Prečo si si vybrala Slovensko?

Veľmi som chcela pracovať so stredoškólakmi, je to viac produktívne, pretože malé deti nemajú jazykové znalosti na takej úrovni ako starší. Myslela som, že bude užitočné mladým ľuďom rozvíjať ich jazykové znalosti. Ďalším dôvodom je biznis perspektíva. Je tu veľa obchodných príležitostí. Taktiež tu mám rodinné korene. Je to tu pre mňa ako domov, keďže máme podobné tradície.

Ako vyzerá tvoj typický deň na Slovensku?

Ráno vstanem, pripravím sa, väčšinou si dám kávu v meste alebo na ceste do školy a mám svoju malú chvíľku. Idem do práce, kde mám hodiny so študentmi, trávim čas s kolegami a po práci je to rôzne. Niekedy si spravím niečo pod zub, inokedy rada objavujem nové miesta.

Aké sú tvoje plány na Slovensku do budúcnosti?

Rada by som viac chodila na turistiku do Tatier.

Čo ťa prekvapilo na Slovensku?

Prekvapilo ma aká je vaša spoločnosť pokroková. Nebola som si úplne istá, čo mám očakávať, ale máte tu mnoho značiek, nákupných centier a dobrého jedla. Bola som očarená ako rozvinuté je vaše mesto a taktiež koľko zelene tu máte, keď sa prechádzam mestom. Máte krásne hory a ľudia sú tu veľmi milí, čo bolo ma najviac potešilo. Musím povedať, že sa tu žije príjemne. Veľkým šokom však bola agresivita vašich vodičov. 😊

Ak by si si mala vybrať jednu knihu, ktorú by si chcela čítať do konca života, ktorá by to bola?

To je otázka na zamyslenie, ako som Vám spomínala, milujem knihy. Rada čítam rôzne príbehy, myslím si, že ti dajú nový pohľad na rozdielne miesta či kultúry. Mojou obľúbenou knihou je *Ja som Malala*, ktorá je o dievčati žijúcom v krajine, kde nie je umožnené vzdelanie ženám. Napriek tomu vyhrala veľa

medzinárodných ocenení. Veľmi sa teším, pretože v októbri idem na jej konferenciu, kde ju konečne budem počuť. Ale ak mám byť úprimná, nedokážem si predstaviť čítať jednu knihu do konca života.

Máš nejaké motto, ktorým sa riadiš v živote?

Vždy sa snažím byť veľmi pozitívna. Negativita spôsobuje veľa pádov. Preto si myslím, že s pozitívnym pohľadom na vec sa zvyčajne všetko skončí dobre. Takže mojím mottom je byť pozitívna a šťastná.

V čom vidíš najväčší rozdiel medzi americkou a britskou angličtinou?

Briti sú omnoho viac formálni ako my. Niekedy mi ich akcent dá zabrať, aby som mu porozumela. Ich frázy sú veľmi záludné.

Máš nejaké odporúčanie pre mladých ľudí, ktorí nevedia ako nasmerovať ich život?

Povedala by som, že najdôležitejšie je nasledovať svoj sen. Je ale jednoduchšie nastaviť si dosiahnuteľné ciele, ktoré si sám vymedzíš, než jeden veľký sen, ktorý sa zdá byť nedosiahnuteľný. Preto je potrebné si ho rozdeliť na menšie časti.

Ako vyzeral tvoj typický školský deň v Amerike? A aké sú najväčšie rozdiely medzi slovenskými a americkými školami?

Myslím si, že vaše stredné školy sú menej striktné. V Amerike sú rozvrhy veľmi prísne nastavené. V škole musíš byť o 8:00 a nesmieš odísť do posledného zazvonenia. Nemáme 20 alebo 10 minútové prestávky. U nás máme približne 2 minúty na to, aby sme prešli cez celú budovu školy na čas do triedy. Je to ťažké, pretože pri neskorom príchode môžeme mať problém. Naše školy sú viac prepojené so športom. Po škole chodíme na zápasy ako basketbal, americký futbal, futbal. Športy sú jednou z hlavných častí amerických škôl. Je to kliše, ale je to pravda. Na školách tiež nemáme cudzí jazyk.

Ktoré krajiny by si chcela navštíviť?

Odkedy som tu, veľa som počula o Chorvátsku a veľmi by som chcela navštíviť Japonsko. Avšak ovládam čínštinu, nie japončinu.

Máš nejaký špecifický typ biznisu, ktorému sa chceš venovať?

Vyštudovala som medzinárodný obchod. Čiže keď sa vrátim domov, budem pracovať vo veľkej účtovníckej firme, ktorá bude robiť finančníctvo pre súkromné spoločnosti. Ale po dlhodobej stránke vidím nádej v niečom medzinárodnom, kde sa budem môcť sťahovať do iných krajín a pracovať zo zahraničia.

Čo ti najviac chýba na Amerike?

Moje psy 🐶 Target 🎯. Úprimne nejakú nesmútim za domovom, ako som si myslela, že budem. Ale samozrejme rodina aj priatelia a 🎯 mi chýbajú

Ďakujeme za rozhovor.

Liana Michalíková (4.A), Ema Šintalová (4.A), Kristína Marcinková (4.A)